

פרמונטי די טרזיה

(Ferramonti Di Tarsia). מחנה מעצר (רשמית: 'מחנה ריכוז') ליהודים, ליד קוזנצה (Cosenza) שבקלבריה, בדרום איטליה, הגדול ב-15 מחנות המעצר שהוקמו בפקודת בניטו מוסוליני בין יוני לספטמבר 1940. הקמת המחנה החלה ב-4 ביוני 1940, שישה ימים לפני שאיטליה הכריזה מלחמה על צרפת ובריטניה. ב-15 ביוני החל מעצרם של יהודים, איטלקים זרים, וב-20 ביוני הגיעו ראשוני העצורים לפ'. בין יוני 1940 לאוגוסט 1943 היו בפ' 3,823 עצורים יהודים, מהם 3,682 זרים ו-141 איטלקים; יהודים איטלקים לא נעצרו, אלא אם נחשדו בפעילות אנטי-פשיסטית. מפקד המחנה היה איש שירות הביטחון הציבורי, ואנשי הסגל שלו היו פקיד משרד הפנים, עשרה סוכני משטרה ו-75 אנשי המיליציה הפשיסטית בפקודו של צ'נטוריונה (Centurione; סרן). תנאי החיים, שתחילה היו נסבלים, הורעו יותר ויותר ככל שהחמיר מצבה של איטליה. ואולם, גם בתנאים הגרועים ביותר לא היה מחנה פ' 'מחנה ריכוז' כמותם שהקימו הגרמנים: לא פגעו לרעה בעצורים, הותר להם לקבל חבילות מזון, לבקר קרובים חולים ולעסוק בפעולות תרבות, ולא היו גירושים מפ' למחנות ההשמדה בפולין. בפ' נערכו ארבע חתונות ונולדו 21 תינוקות. היחסים בין העצורים לשלטונות המחנה היו נסבלים, ולא היו התקוממויות ומרידות אלא הפרות משמעת מעטות. ב-4 בספטמבר 1943, ימים מספר לפני פרסום הידיעה בדבר כניעת איטליה לבעלות-הברית, החליטה ממשלת פיטרו בדוליו לשחרר את העצורים.